

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ „ΑΣΤΕΡΩΝ" ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΠΩΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥΝ Η „ΒΕΝΤΕΤΕΣ"

(Ένα περίεργο έθροσ τής Jeanne Roudot για τόν τρόπο με τόν όπείο τηλεφωνεί κάθε «άστερας»)

Γιά να γράφο αυτό τό άθροσ μου πρέπει να σας άποκαλύφω ότι χρειάσθηκα έξη μήνες. Δέν ήταν κ' εύκολο πρόβημα να πετύχω τούς «άστερες» να τηλεφωνούν στην καρδιά μου, στό φίλο τους, σ' ένα γνωστό τους, στό σκηνοθέτη τους ή στόν διευθυντή τής εταιρείας τους. Έτσι, πει να τούς παρακολούθησθε όλη τή μέρα καί να τούς παραπαράτε. Η τηλεφωνήτριες του Χόλλυγουντ δέν λένε ποτέ ό,τι άκουweis κ' έτσι εκπαίστα πολύ για να πραγματοποιήσω αυτήν τήν πρωτότυπη ιδέα μου. Είχα άνοιξει ότι ό χαρμάκτης ενός άνθρώπου προδίδεται από τόν τρόπο πού τηλεφωνεί. Δέν τό πιστεύω φυσικά αυτό καί μάλιστα γέλασα με τήν άφέλεια του συνομιλητή μου. Κι' όμως τώρα αναγράφομαι να παραδεχθώ ότι έχω άδικο. Έλαψώ να τό καταλάβετε κ' όσες αιά, όταν διαβάσετε αυτή τήν έρευνά μου. Άς άρχίσουμε από τήν Γκρέτα Γκάρμπο:

Ό «άστερας» τών άστερων στό Χόλλυγουντ θεωρείται από όλους, ότι είνε μια ύπερική γυναίκα γενιάτη παρεξενείσ που τό όλίμια της είνε διαρκώς συντηρατισμένο καί τό χείλη της σφιγμένα με μια έμφραση πικρίας. Τίποτε δέν τήν κάνει να συγκαταστή καί τό πρόσωπό της στην καθημερινή ζωή της παραμένει πάντα άδιάφορο καί παγερό. Κάνεις δέν τήν έχει δει να χαμογελάσει.

Όταν μιλά, ή λέξεισ λέρνουν από τό στόμα της σάν μολυβένιες. Είνε βαρετές καί δίχως περιτύπαστάματα. Ίδού λοιπόν πώς τηλεφωνεί η Γκρέτα Γκάρμπο: στην καμαρίερα της:

— Μπίου, άπόψε θα έχω καλεσμένους. Καί κερμαίνει τ' άκουστικά χορής να τής δώση καμιά όψηγια. Η Μπίου πρέπει να μαντέψει πούσά θα είνε οι φίλοι της κυρίας της, τί θα φάνε, τί ώρα θα έρθουν στό σπίτι καί πούσά θα τους περιποιηθών οι υπάκουτες. Καί σας θεσάω, ότι ποτέ δέν κάνει λάθος στός ύπολογισμούς της.

Όταν τηλεφωνεί στό σκηνοθέτη της ή Γκάρμπο, ή φωνή της παίρνει ένα πολύ πύο σαβατό τόνο:

— Μίστερ Βάν Ντάϊν αυτή ή έρωτική σερνή είνε γελοία. Δέν μπορώ να λέω κοιταξίστε. Έλάτε να με δίητε στις όχτις.

Ό σκηνοθέτης καταλαβαίνει, ότι Γκρέτα Γκάρμπο θα του ψάλλει τών αναβαλλόμενων. Για να τήν καλοπάσει λοιπόν, κόβει όσο μπορεί τή φιλοσοφία του όλοσ της καί τής άφίρει μόνο λίγες λέξεισ.

Ό «άστερας» τών άστερων, όταν τηλεφωνεί σ' έναν άνθρώπο πού τής άρέσει είνε ύπερβολικά μελαγχολική:

— Τζών, γιατί δέν ήρθες να με δίης; Δέν σκέπτεσαι ότι ύποφέρω; Τα νεύρα μου δέν άντέχουν πιά. Έχω βαρεθή. Τζών, όχι μίν έρθης. Άλλάξα γνώμη. Θέλω να ήσυχάσω. Ναι, πρίγαν να διασκεδάσεις. Μαζύ μου θα πηξήξ. Η... Όχι, όχι... Έλα καλύτερα να σέ δώ!

Όταν θυμάνη όμως ή Γκρέτα Γκάρμπο γίνεται θηρία. Η λέξεισ μετρούνονται από στόμα της καί ξεστομίζει άγριες βροαές στην γλώσσα της πατερός της.

Η Τζίν Κάρολου, όταν τηλεφωνεί είνε χαριτωμένη.

— Άκουσε, χρυσό μου, λέει στην καμαρίερα της, πές άπαινοσ τού βλάα του Μπέλου να μή μου ξανασταλεί άνθη. Είνε ήλιθιος!

Στό σκηνοθέτη της είνε τρομακικά πιεσματόρα:

— Δέν θα γίνη σέτό πού θέξ έσά. Κίτταξε καλύτερα τή δουλειά σου. Έγώ θα κάνω ό,τι μου άρέσει. Τι είνε; Πρόστω; Σκοπίσθηκα!

Στό φίλο της όμως είνε όλο τρυφερότητες.

— Άγάπη μου, άπόψε θα πάμε να χορεύουμε στό «Κλάριτς». Κίτταξε να είσαι συνετής στην ώρα σου. Κοιμήθηκες καλά; Έγώ έχω άφορσά τό ακούλλά μου. Ά, δέν μπορείς να φαντασθής πούσά είμαι λυπημένη. Έλα να με παρηγορή-

σής. Θα σέ περιμένω.

Όστόσο τόν ξεχνάει μόλις κερμαίνει τ' άκουστικό καί φεύγει με τήν εθτική συντροφιά της!

Η Μύρνα Λόου θέλει να μάθη όια τα γεγονότα του Χόλλυγουντ από τό τηλεφώνο. Γελάει άδικώς, κάνει χίλιες έρωτήσεις στό συνομιλητή της καί μολώνει μ' όσων τοίμαίς έκανη τήν ώρα να τήν άντηρηξή.

— Να μου τηλεφωνήτε, λέει στός φίλους της, μόνο ένδιαφερόντα πράγματα. Αύτα δέ τα «ένδιαφερόντα» πράγματα είνε όλες ή κακογίωστές του Χόλλυγουντ! Όστόσο ή Μύρνα Λόου δέν μπορεί με κανένα να αντιεννοηθή. Είνε τόσο περίεργη, ώστε διαρκώς τόν διακόπτει, τόν ρωτάει να ήλιες ύποθέσεις καί άν τήν ασιήσετε κατόπιν δέν ξέρει να σέξ; ή τί τής τηλεφώνησαν.

Γιά μένα τό τηλεφώνο, μου δήλωσε, είνε μια διασκόλας. Έχω σκαρώσει ένα σοφό έξοφρακτικό φάρος. Μία νύχτα, έστειλα όλη τήν πυροσβεστική ύπηρεσία στό σπίτι της Μάη Γουέστ για να σήση μών άνταρακτη φωνά. Άλλη μία φορά πάλι ξηνησαν τών Ουάλλας Μπέρν για να μου πύ τί ώρα είνε!

Η Μύρνα Λόου, όταν τηλεφωνεί, είνε μια φοβερή γυναίκα. Θα μπορούσε να σπράξη στό πόδι όλοσ τού κατοίκους του Χόλλυγουντ.

Η Ντόρθου Τζόρνταν πάλιν, όταν μιλά, με τήν παρλαίρα της, έννοει να τής δώση ένα σοφό συμβούλι:

— Άννη, πρόσεξε να κλειδώσης καλά τα συρτάκια της τουαλέτας σου. Κίτταξε να μή μου τουλακόσης τα φορέματα της γραντοφίμας μου. Μήν άφίρσες τόν «Μπίου» να πάει μόνος του στην κίπη, μήπως τόν κλέψη κανείς. Ρίξε ένα μάτι στην κοξίνα...

Καί ή Άννη άκούει, άκούει καί δέν κάνει τίποτε άπ' όσα τής λέει ή κυρία της, όπως άλλωστε δίξες ή καμαρίερες.

Η Ντόρθου Τζόρνταν δέν τηλεφωνεί ποτέ στό σκηνοθέτη της ή στό φίλο της. Τό έχει για μεγάλη γροσσοξιά. Φοβάται μήπως μάθει κάτι άπρόστω.

Μία φορά τήν έπαθα, μου είνε. Μία μέρα έκανα τήν κοιταμάρα να τηλεφωνήσω σ' έναν φίλο μου. Κι' άκουσα μια γενναία φωνή να μου λέει, ότι είμαι μια θεοπαλάθη, μια ξερωαλιόρα, ένα άναίσθητο πλάσμα! Κατάλαβα ότι μου τηλεφωνούσε ή εαυγαμένη του γυναίκα. Κι' από τότε όρκίσθηκα να μή τηλεφωνήσω σέ κανένα πρόσωπο πού σημαλά.

Η Γζών Κράινφορντ έχει πάντα μια έξωρετική είνεγεια, όταν τηλεφωνεί. Όποιος τήν ποροκολωθεί στη συνομιλία της δέν τήν άναγνωρίζει. Ποτέ δέν λέει όδίακωμίες καί ή κουβέντες της είνε μετρομένες καί σοφάρες. Με τήν καμωρία της άνταλλάσσει λίγες λέξεισ. Με τούς φίλους της άκόμη λιγώτερες καί τό τηλεφώνο τό χρησιμοποιεί για τίς πολύ ύποστικές δουλειές της ή για να αντιεννοηθή με τή μοδίστα της.

Η Νόρμα Σίμπερ κάνει σάν παιδί, όταν πύσση τ' άκουστικό στό χείρα της. Είνε διαρκώς άνήσχη καί μπορεί να μαντέψει κανείς κάθε συνομιλία της από τήν έμφραση πού παίρνει τό πρόσωπό της. Είνε ύπερβολικά νευρική καί νομίζετε ότι αμφιβάλλει για κάθε τι πού της λένε.

Ό Ραμόν Νοβάροξ όμως είνε ή τήνθεωτος του τηλεφώνου. Όλη τήν ώρα πού ξεκουράζεται στό εστιατόριο τήν περνάει συνομιλώντας με τίς άδελφές του. Τις ρωτάει πότε ξενησαν, άν έχουν κέρη, τί γάνουν, τι σκεπτόνται. τού πρόκειται να πάνε καί τί ώρα θα έρθουν να τίς δίη στό εστιατόριο. Διακόπτει δέ τή συνομιλία

Η Μύρνα Λόου στό τηλεφώνο...

ΟΙ ΠΡΑΙΟΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

AMORE SEGRETO

Στην άχνα τη γλωμώτρεμη του πλάνου δειλινού
είχε περίγυρα απλωθή μία άσάλευτη γαλήνη.
Και μόνο άχός σιγλόαλος θλιμμένου έσπερινού
έρχόταν την ανάλαφρη ψυχή μας νάπαύνη.

Τού ήλιου τὰ ροδοθάμνατα, φαντασμαγορικά,
σου ρίγναν κάποιο άπόκρυφο και ύπέργειο μεγαλείο.
Κι' άβρή σειρά κυπαρισσιών, καθώς θαυμαστικά
φαντάζανε μες τής ζωής τόλόαυχο βιβλίο!!!...

Μά δέν ουδ' τὸ φανέρωσα τώραιο μου μυστικό,
άν κι' όλα μίλαγαν γι' αυτό στο χρυσομένο δειλί.
Κι' άν πονεμένο μέκανε και μελαγχολικό
τώπνεια πάλι στην καρδιά και σφράγισα τὰ χείλη.

Γι' άλλο λοιπόν μιλήσαμε, γλυκιά μου, ώρα πολλή.
Φοβόμουν και δειλιάζα με την άκατα λυπήσση.
Μέφτανε ποδειμαστε μαζύ, κοντά, τόσο πολύ,
δέν ήθελα μόνος μου τόνειρο να σκορπίσω!...

ΟΛΜΟΣ ΠΕΡΑΝΘΗΣ

Η ΛΑΧΤΑΡΑ ΤΟΥ ΓΥΡΙΣΜΟΥ

Μιά νύχτα Δεκεθριάτικη, κρύα νύχτα βροχερή,
πρίν, άθελα, ξενητευτής στο μακρινό νησί σου,
ήρθες, μ' άποχαριέτισες, ώρη,
την άνοιξη, μοθρες, θάρβω, (κι' ένα σου δάκρυ άγνό
στά μάτια σου έλαμψε), θάρβω να μείνω πειά μαζύ σου
να μην ξαναπονέσω, όπως πονώ.

Κι' έφυγες κλαίγοντας... Κι' έγω από τότε ξενητώ...
μιά γεωγραφία άνοιγkλειώ—παλήθ, μικρό βιβλίο—
'κει μέσα στο νησί σου άναζητώ
και μ, πρὸς στο χάρτη όλημερίς σγεδιάζω και μετρώ
κι' όπολογίζω από καιρό πότε θάρβω το πλοίο
να φέρη τη χαρά, που καρτερώ.

Πώς! Έσμιγες με τής βροχής τὰ δάκρυά σου και ου
τη χειμωνιάτικη νυχτιά, που μ' άφρησε και πήγες
ταξίδι στο μικρό σου το νησί.
πώς! λαχταρώ κι' έγω φιλιά, χάδια, άγκαλιές θερμές
τώρα, που ξαναγύρισε η γλυκιά άνοιξη και λίγες
άκόμα μάς χωρίζουνε στινιές...

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ

του μόνο, όταν ξαναγίση το κήρυγμα το φίλι.

Ποτέ δέν συνομιλεί με τίς θαυμάστρες του. Έχει άπαγορεύσει στις
τηλεφωνήτριες του Χίλιγγον να τον άνηραχούν.

— Τὸ μόνο που μ' ενδιαφέρει, μου έξηγήσε είνε τὸ σπίτι μου. Όλος
ὁ άλλος κόσμος γιὰ μένα είνε θένος. Με την ίδια προθυμία που σέ ζα-
ρετάει και σ' έξυπηρετεί, αἰθίο θα σου γινώση τίς πλάτες και θα σέ
περιφρονήση. Και μου φαίνεται ότι δέν έχει άδικο.

***

Ό Γιάκοβ Κούπερ άσπνιη την φροντίδα των τηλεφωνικών συνομιλιών
στον γραματέα του. Είνε τόσο νενοχός, ώστε δεν μπορεί να ύποψήση
τὸ θόρυβο τὸ άκουστικό. Όταν τὸ τηλεφώνουν, γάνε τὸ χρώμα του
κι' άρχίζει να τρέψη σάν να έπαθε κάποιο σοβαρό δυστύχημα.

***

Ό Φράνσο Τόν δίωε είνε πολύ διαφορετικός τύπος. Όταν μιλάη
στο τηλεφώνο νουτίζει τὸν συνομιλήτη του γιατί διαλένει πάντα άμορ-
φες λέξεις κι' έχει μια άξιοθαύμαστη φινέτα στην κοιλέντα του.

***

Ό Ουάλλας Μπύου λάμ είνε άνεκδιήγητος. Τὸ τηλεφώνο βιά χέοια
τον είνε τὸ φρεσότερο φρονό δπ'α. Τὸ μεταχειρίζεται μόνο γιὰ τὸς
ερωτήσεις του. Διανοήται μάλιστα ότι ίναν δα' αἰτῶς κατώθησε να
τὸν τρελλήνη. Τὸ τηλεφώνουσε ένα σποδ φοσέ τὴ μέρα γιὰ νῆ την
βοήθη ή να τὸν ρωτήση γιὰ τὰ πῶ άνατριαιστικά ποάματα. Και ὁ ά-
τιμος άνοητος: δέν μπόρεσε ν' άβήξη πὸλδ σ' αἰπὲ τὸ μαρτύριο και
έχασε τὸ μυαλό του.

***

Ό μόνος από τὸς σάπντες τὸν διατηρῶ τίν... άξιοσέπειά του. Ὁ
ταν τηλεφώνῶ είνε ἡ Ρίμπερτ Μοντνωόου. Στέκεται άλύτρωσε γι' ὁ-
ποιακι με γίνε λέξεις άναά και κοσμοῦ. Δε νουιωθῶ δε ότι είνε ὁ
άνοητος που δέγεται τὰ περισσότερα τηλεφώνηματα.

Κι' γιὰ νῶ κλῆσιμνε αἰτή την έσοκιά μας σῶ λέμε ότι ἄν δίωτε
λέγη ποσοτή υποσέτε να καταλάβετε τὴ χωροεπίση του συνομιλητοῦ
σας από τὸ λέγια του. Γιατί δέν εἶνε εἶνε γιὰ νῶ δῶ π' έντίπισσι σας
κόναν και δέν προσπαθεῖ να κινήη τίς πῶφει: του. Τὸ τηλεφώνο είνε
δηλαδή ένα κέτομο με τὸ όποιο μπορεί κανείς θαυμάσια να ψυχολογήση
τὸν συνομιλητή του.

JEANNE ROYDOT

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

“Όπως σας ύποσχεθήκαμε, τὸ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» και ἡ «ΟΙΚΟ-
ΓΕΝΕΙΑ» ήρχισαν την διανομή εις τὸς άναγνώστας των
σειρὰς περιφήμων άριστοεργμάτων τής ζένης φιλολογίας.
Τὰ πρώτα βιβλία, τὰ όποια διανέμονται ήδη στοῦς άναγνώ-
στας τὸν περιοδικῶν μας, είνε τὸ ύπεροχον αἰσθηματικῶν
άριστοεργμα τὸυ ΑΛΦΩΝΣ ΚΑΡ

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ”

Και τὸ άριστοεργμα τὸυ ρωμαντισμοῦ

“Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ”

Τὸυ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιοῦ

Έπίσης συνεχίζεται ἡ διανομή τὸυ άριστοεργματοῦ τὸυ
ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

„ Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ ”

“Όπως σας εἶχαμε ειδοποιήσει, γιὰ ν' άποκτήσετε τὰ άρι-
στοεργματά μας, πρέπει ν' άποκόπτετε από τὸ «Μπουκέτο»
ἡ τὴν «Οικογένεια» 4 έκ τὸν δημοσιευομένων εις τὴν 3ην
σελίδα τοῦ έξωφύλλου δελτίων και να τὰ φέρετε εις τὰ Γρα-
φεία μας, καταθέτοντες συγχρόνως και 8 δραχμάς.

“Έτσι, μ' ένα ελάχιστον ποσόν, με τὸ έν πέμπτον τής τι-
μῆς τὸυ βιβλίου, άποκτάτε βιβλία κομψά, έκ 300 περίπου σε-
λιδων έκαστον, άποκτάτε τὰ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ»,
όπως δικαίως άνωμάσθησαν τὰ έργα που σας χαρίζομε.

Οι έν ταις έπαρχιας άναγνώσται μας θα προσκομίζου-
ν τὰ 4 δελτία και τὰς 8 δραχμάς εις τὰ Υποπρακτορεία των
‘Εφημεριδων και θα λαμβάνουν τὰ βιβλία των.

Έπίσης συνεχίζεται ἡ διανομή τὸυ άριστοεργματοῦ τὸυ
ΑΛΑΡΤΙΝΟΥ :

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Τὸ άριστοεργμα αυτό τὸυ Λαμαρτινίου εὔταλη και στις
έπαρχίες. Ἡ διανομή του συνεχίζεται.

Από τής 20ῆς τρέχοντος (26ῆς δια τὰς Έπαρχιας) άρχίζει
και ἡ διανομή τὸυ νέου αἰσθηματικῶν άριστοεργματοῦ τὸυ
ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ :

“ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ”

Προσέχῶς θα κυκλοφορηση

‘Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ’

τῆς ΝΤΕΛΛΥ, κτλ. κτλ.

Ἡ εὐκαιρία δηλαδή είνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οι έν τῶ ‘Εξωτερικῶ άναγνώσται των περιοδικῶν μας πρέπει να
στέλνουν, μαζύ με τὰ δελτία και τὰς 8 δραχμάς, και τὰ έξοδα άποστο-
λῆς τὸν βιβλίον, και τοῦτο, διότι θα ήτο λίαν έπιζημία δια τὸ Γρα-
φειον μας μία τοιαυτή επιβαρυνσις. Εις τὰς πόλεις τὸυ ‘Εξωτερικῶ
δπου ύπάρχουν Υποπρακτορεία τὸυ Κεντρικῶν Πρακτορείου ‘Αθηνῶν,
ὁ άναγνώστη μας θα παραλάβουν τὰ βιβλία των από τὸς κ. κ. ύπε-
ροκτώρας.

Τὰ δελτία δημοσιεύονται στην 3ην σελίδα τοῦ έξωφύλλου.